

NOTAT

10. JUNI 2014
DIF LEDELSES- OG IDRÆTSPOLITISK
SEKRETARIAT

**BIDRAG TIL BESVARELSE AF
KULTURUDVALGSSPØRGSMÅL 176**

Fra: DIF

Cc: Kulturministeriet

Kulturministeriet har bedt om DIF's bidrag til besvarelse af Kulturudvalgsspørgsmål 176 om vilkår for danseskoler med særlige kommentarer til forhold vedrørende Dansk Sportsdanserforbund og DIF, herunder div. tilskud ydet til og af Dansk Sportsdanserforbund og af DIF.

Det hævdes i Tommy Havdrup og De Danske Danseskolers brev til Folketingsmedlem Hans Kristian Skibby, at Danmarks Idrætsforbund yder folkeoplysningsstøtte til Dansk Sportsdanserforbund. Det er ikke korrekt. Støtten til Dansk Sportsdanserforbund, der i 2013 var på 2.747.000 kr. kommer fra tipsmidlerne altså det overskud som Danske Spil skaber på spil på Lotto, Klasselotteriet og Skrabespil og som fordeles til godgørende formål. Denne finansieringsmodel har med diverse ændringer været den herskende model siden 1949, hvor danskerne efter pres fra Danmarks Idrætsforbund fik mulighed for at tipse på resultaterne af udvalgte fodboldkampe på en tipskupon.

Danmarks Sportsdanserforbund har et ønske om at udvikle dansedisciplinerne Disco og Hip Hop, hvilket ikke som det hævdes af Tommy Havdrup og De Danske Danseskoler skal ses som et konkurrencetiltag overfor de kommercielle danseskoler. Initiativet er sat i vært med baggrund i, at det europæiske og internationale specialforbund for dans, som er anerkendt af Den Internationale Olympiske Komite afvikler officielle europa- og verdensmesterskaber i de to discipliner. Det er derfor helt naturligt, at Dansk Sportsdanserforbund styrker organiseringen af de to dansediscipliner, fordi det giver dansk dans en større chance for at vinde internationale medaljer til dansk idræt, hvilket DIF naturligvis bakker op omkring og støtter gennem tilskuddet på de 2.747.000 kr., som forbundet modtog i 2013.

Tommy Havdrup og De Danske Danseskoler hævder endvidere, at DIF kun vil give økonomisk støtte til topdansere, som er medlem af Dansk Sportsdanserforbund. Til dette, skal DIF for det første bemærke, at DIF's tilskud til Dansk Sportsdanserforbund går til en mængde andre ting end danske topdansere. Det gælder eksempelvis foreningsudvikling af de danske danseforeninger, uddannelsesstøtte til trænere og frivillige ledere, støtte til udviklingsinitiativer for børn og unge, samt støtte til at sportsdanserforbundet kan indgå samarbejde med skoler og andre offentlige institutioner.

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

DIF kan ganske rigtigt som det fremstilles af Tommy Havdrup og De Danske Danseskoler ikke give støtte til elever, der er kommercielt organiseret, idet DIF er en privat medlemsorganisation, og det er således helt uden for DIF's formål at støtte individer, der ikke er medlem af en forening under et medlemsforbund i DIF. Endelig skal det bemærkes, at DIF's støtte går til DIF's specialforbund og ikke enkelt individer.

DIF kan endvidere bemærke, at Dansk Sportsdanserforbund er blandt de få forbund i DIF, der styres fuldstændig frivilligt af en arbejdende bestyrelse uden lønnet sekretariatshjælp. Denne tilgang til arbejdet med idrætten er bevidst fra Dansk Sportsdanserforbunds side, idet man ønsker, at så mange penge som overhovedet muligt bliver brugt til at udvikle dansesporten i Danmark. Og den udvikling vil de kommercielle danseskoler i sidste ende profitere af, fordi man arbejder med at gøre så mange børn og unge interesseret i dans som overhovedet muligt, hvormed kundegrundlaget for de kommercielle danseskoler bliver styrket.

SIDE 2 AF 2

Afslutningsvist skal DIF bemærke, at De Danske Danseskoler nu over en årrække har anklaget Folkeoplysningsloven for at være konkurrenceforvridende. Vi er helt uenige i denne sag, fordi Folkeoplysningsloven handler ikke om, at man fra det offentliges side ønsker at støtte en bestemt aktivitet men en bestemt organisationsform specificeret i den frivillige oplysende forening, hvor et eventuelt økonomisk overskud tilfalder foreningen, og ikke som tilfældet er med De Danske Danseskoler den enkelte ejer. Ligeledes finder DIF det væsentligt at bemærke, at Folkeoplysningsloven også er udtryk for en meget vigtig værdipolitisk stillingtagen, fordi Folkeoplysningsloven fremmer den enkelte danskers mulighed for at involvere sig frivilligt og uegennyttigt i en forening, hvis han eller hun ønsker at bidrage til foreningens udvikling. Altså giver Folkeoplysningsloven mulighed for, at vi i Danmark skaber aktive samfundsborgere. Det står i modsætning til et kommercielt foretagende som danseskolerne, hvor der er tale om et kunde- og forbrugerforhold, hvor det handler om tilfredshed med en modtaget kommerciel ydelse. Et sådant forhold skaber aktive forbrugere, der kan vælge det kommercielle tilbud til og fra.

I DIF ønsker vi, at idrætten skal organiseres i værdipolitisk billede, der styrker danskeren som samfundsborger. Det er vi overbevist om, bidrager mere til udviklingen af det danske samfund, end det kommercielle forbrugerperspektiv gør. Og om ikke andet har organisationsformen bevirket, at Danmark er et af de lande i verden, der oplever den største idrætsaktivitet i befolkningen og hvor flest medlemmer udfører et stykke frivilligt arbejde. Den position skal Folkeoplysningsloven bidrage til, at Danmark beholder.

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK